

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 czerwca 2019 r.

Pozycja 112

POSTANOWIENIE z dnia 8 listopada 2018 r. Sygn. akt Tw 5/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Naczelnej Rady Lekarskiej o zbadanie zgodności:

- 1) art. 14a ust. 10a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 2) art. 14a ust. 10b ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 3) art. 14c ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 8 pkt 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 4) art. 14c ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 5) art. 16r ust. 11b ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 6) art. 16r ust. 11c ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);

- 7) art. 16rc ust. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020);
- 8) art. 16rc ust. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020)
- z art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu wnioskowi.

UZASADNIENIE

24 marca 2017 r. do Trybunału Konstytucyjnego wpłynął wniosek Naczelnej Rady Lekarskiej o zbadanie zgodności art 14a ust. 10a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2018 r. poz. 617, ze zm.; dalej: ustawa o zawodzie lekarza) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 2020; dalej: ustawa zmieniająca); art 14a ust. 10b ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy zmieniającej; art 14c ust. 4 ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 8 pkt 3 ustawy zmieniającej; art 14c ust. 5 ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy zmieniającej; art 16r ust. 11b ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy zmieniającej; art 16r ust. 11c ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy zmieniającej; art 16rc ust. 6 ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy zmieniającej; art 16rc ust. 7 ustawy o zawodzie lekarza w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy zmieniającej z art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzeniem z 15 maja 2018 r. Trybunał Konstytucyjny wezwał wnioskodawcę do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, braków formalnych wniosku przez: po pierwsze, wyjaśnienie, czy w związku z uchyleniem art. 14a ust. 10a, art. 14a ust. 10b, art. 16r ust. 11b i art. 16r ust. 11c ustawy o zawodzie lekarza wnioskodawca podtrzymuje dotychczasowe brzmienie wniosku; po drugie, dostarczenie odpisu i czterech kopii Uchwały Naczelnej Rady Lekarskiej nr NRL/01.17/05 z 13 stycznia 2017 r. w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego (załącznik nr 14 do Protokołu); po trzecie, dostarczenie aktualnego wpisu Naczelnej Izby Lekarskiej do Krajowego Rejestru Sądowego wraz z czterema kopiami.

W piśmie do Trybunału, złożonym 4 czerwca 2018 r., Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej odniósł się do stwierdzonych przez Trybunał Konstytucyjny braków formalnych wniosku.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK)

wniosek przedstawiony przez ogólnokrajową władzę organizacji zawodowej podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy wniosek pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji), czy spełnia wymagania formalne (art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 48 u.o.t.p. TK) oraz czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK). Tym samym wstępne rozpoznanie wniosku umożliwia – już w początkowej fazie postępowania – wyeliminowanie spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia.

2. Rozpoznając wstępnie wniosek Naczelnej Rady Lekarskiej, Trybunał Konstytucyjny zbadał w pierwszej kolejności, czy pochodzi on od podmiotu uprawnionego w rozumieniu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji.

Należało przypomnieć, że zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, uchwała organu lub władzy, wymienionych w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, w sprawie wystąpienia z wnioskiem o hierarchiczną kontrolę norm stanowi *conditio sine qua non* wszczęcia postępowania z wniosku tego organu lub władzy. Uzasadnia to wymaganie, by do wniosku został dołączony odpis podjętej przez ogólnokrajową władzę organizacji zawodowej uchwały, która stanowi dowód, że wniosek pochodzi od podmiotu legitymowanego (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji), a nie od osoby fizycznej, która go sporządziła i podpisała. Treść uchwały i wniosku musi być zbieżna, ale nie oznacza to, że sprecyzowane w ustawie o TK warunki kształtujące treść wniosku, odnoszą się także do uchwały (por. postanowienia TK z: 10 marca 2004 r., Tw 30/03, OTK ZU nr 1/B/2004, poz. 9; 7 września 2004 r., Tw 28/04, OTK ZU nr 5/B/2004, poz. 269; 8 sierpnia 2005 r., Tw 25/05, OTK ZU nr 1/B/2006, poz. 4; 21 lutego 2006 r., Tw 59/05, OTK ZU nr 2/B/2006, poz. 84).

3. W odpowiedzi na zarządzenie wzywające do dostarczenia uchwały o wystąpieniu z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego, wnioskodawca nadesłał materiał roboczy w postaci projektu uchwały Naczelnej Rady Lekarskiej twierdząc, iż po przyjęciu przez NRL otrzymała ona numer 3/17/VII. Trybunał stwierdza, że sam projekt uchwały nie stanowi podstawy złożenia wniosku do Trybunału Konstytucyjnego. Ponadto, do zadań Trybunału nie należy badanie, czy ów projekt został ostatecznie przyjęty w postaci uchwały Naczelnej Rady Lekarskiej.

Ponadto, wnioskodawca podtrzymał dotychczasowe brzmienie wniosku pomimo uchylenia art. 14a ust. 10a, art. 14a ust. 10b, art. 16r ust. 11b i art. 16r ust. 11c ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2018 r. poz. 617, ze zm.; dalej: ustawa o zawodzie lekarza) argumentując, że, mimo uchylenia, przepisy te mogą stanowić podstawę wydania przez organy decyzji o odmowie dostępu do informacji publicznej i jego zdaniem – zbadanie ich zgodności z Konstytucją przez Trybunał jest nadal uzasadnione. Trybunał przypomina jednak, że w przypadku wydania przez jakikolwiek organ aktu stosowania prawa, uchylony przepis może stanowić przedmiot orzekania o zgodności z Konstytucją w drodze kontroli konkretnej, w postępowaniu zainicjowanym złożeniem skargi konstytucyjnej.

Z powyższych względów Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK na postanowienie o odmowie nadania wnioskowi dalszego biegu wnioskodawcy przysługuje zażalenie do Trybunału w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.